Nazi Almanyası’nda Eşcinsellik

lgbti.org/nazi-almanyasinda-escinsellik/

1970’lere kadar Nazilerin eşcinsellere hoşgörüyle baktıkları görüşü egemendi. Bunun bir nedeni yaptıkları zulmü hafifletmek, bir nedeni de Nazi imgesinde bastırılmış bir homo-erotizm bulunmasıydı. Ancak 1970’lerde yapılan araştırmalar ve yazılan makalelerle Nazilerin eşcinsellik karşıtı kanunlar çıkardığı, Magnus Hirschfiedl tarafından kurulan Cinsel Araştırmalar Enstitüsü’nü kapattıkları ve yok edilmesi gerekenler listesine eşcinselleri de ekledikleri ortaya çıktı. Yani dünya bir şekilde Nazilerin yaptığı “eşcinsel katliamını” unutmuştu.

Son yıllarda aktivistlerin çalışmaları, Martin Shaw tarafından yazılan Bent (Kırık) adındaki oyunla (filmi de çekildi) eşcinsellerin çektikleri su yüzüne çıktı ve anma günleri düzenlendi. Washington DC’deki “Holocaust Museum” eşcinsel katliamıyla ilgili belgeleri de sergilemeye başladı.

Çoğunlukla ölesiye çalıştırılmak suretiyle hayatlarını kaybeden 15 bin eşcinsel olduğu tahmin ediliyor. Geyler kamplara “gey” olarak bir sınıf halinde, büyük gruplarla gönderilmiyordu. Çünkü Museviler, Çingeneler ve Sırplar gibi bir etnik topluluk değillerdi. Tek tek yakalanıyorlardı ve kamplara grupların dışında gönderiliyorlardı. Bu da onlar için daha zordu.

İşte eşcinsellik hakkındaki 175 nolu Nazi kanunu:
“Başka bir erkekle cinsel ilişkiye giren ya da kendini başka bir erkeğe seks için kullandıran bir erkek hapisle cezalandırılacaktır. Taraflardan biri yapılan eylem sırasında 21 yaşından küçükse, mahkeme, özellikle önemsiz vakalarda ceza vermeme hakkına sahiptir.

eshcinsel.net